

Oucmanický zpravodaj

leden 2018

č. 14

Vítání občánků

OBSAH

ÚVODNÍK	2
STAROSTOVO ZAMYŠLENÍ	4
SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ROCE 2017	7
Z HISTORIE MLADÝCH POŽÁRNÍKŮ A MLADÝCH HASIČŮ	9
Z ČINNOSTI SENIORSKÉHO KLUBU	12
AKTIVITY SPOLKU LIDOVÝCH TRADIC - JEŽIBABY V OUCMANICÍCH	13
MASOPUST 2018	14
PRVNÍ SOUSEDSKÝ RETRO PLES	15
SVATOVÁCLAVSKÝ VÝLET	17
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	19
CO ROK 2017 DAL A VZAL	20
TRADICE MIKULÁŠSKÉ NADÍLKY ŽIJE	23
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	23
DÁMSKÝ KLUB	24
ZAJÍMAVÉ INFORMACE - Denní stacionář Vysoké Mýto	25
- Zpráva o činnosti VaK Jablonné nad Or.	26
- Otevírací doba v prodejně a hospodě	29
STOPEM PO SKANDINÁVII	30
CESTA K BOŽÍMU DARU	31
OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ	36

ÚVODNÍK

Vážení oucmaničtí občané,
dostává se Vám do rukou již 14. číslo zpravodaje a s ním informace o tom, co se v naší vesničce změnilo, co se nám podařilo a co se chystá v nejbližší době. Zpravodaj se stal kronikou, kde jsou podchyceny hlavní události. Lednové číslo přináší určitou bilanci loňského roku a očekávání věcí příštích v roce, kdy budeme vzpomínat řady významných historických událostí českého státu.

Starosta obce se ve svém příspěvku krátce vrací k událostem v letech končících pro republiku téměř magickou osmičkou. Hledali jsme, jak osmička na konci letopočtu ovlivnila i oucmanické. Vrátili jsme se k některým událostem v nástěnném kalendáři vydaném ke stému výročí vzniku naší republiky. Fotografie dokumentují těžkou a obětavou práci našich předků, vztahy mezi lidmi a hodnoty, které nám zanechali.

Již 29 let však žijeme ve svobodné zemi, kde fungují demokratické principy, která je součástí vyspělého západoevropského společenství. Nemusíme se bát Velkého bratra. Bohužel je mnoho aktuálních problémů, na které poukazuje ve svém příspěvku kronikář Jiří Oliva a ke kterým nemůžeme být lhostejní. T. G. Masaryk si kdysi povzdechl: „Tak demokracii už tady máme, ještě demokraty potřebujeme.“ Myslím, že je to aktuální i v současné době, stejně jako Churchillovo známé: „Liberální demokracie je ten nejhorší způsob vlády, jaký znám. Až na to, že neexistuje žádný lepší.“ Znovu se potvrzuje, že úspěšnost sebelepšího systému vládnutí závisí na kvalitě a schopnostech lidí.

V loňském roce proběhly volby do sněmovny Parlamentu ČR. Byl jsem zatím vždy volit a měl jsem snahu dát hlas lidem, kteří skýтали největší důvěru, že mě budou dobře zastupovat v otázkách řízení státu. Jaké bylo mé loňské překvapení, že většina zvolených, bez ohledu na příslušnost k politickým stranám prohlásila, že budou za peníze poplatníků v opozici a tedy nejsou ochotni převzít odpovědnost za řízení státu. Můj hlas nepropadl, pouze pomohl někomu za slušné peníze sedět ve sněmovních lavicích. Největší nebezpečí pro stát již nehrozí zvenčí, ale ve vyčůranosti lidí, kteří se nechávají volit. Volby jsou jediný nástroj, jak něco změnit, ale nikdo nezná způsob, jak to udělat.

Komunální politika je oblastí, kde je přece jen situace jiná. To platí především na úrovni obcí, ale i krajů. Zde ve větší míře než politikářeni hraje roli znalost lidí a problémů. Máme štěstí, že dlouhodobě dobře funguje zastupitelstvo naší obce. Každoročně přibude něco nového, řádně se opravují staré investice, pravidelně se využívá dotačních možností kraje, státu i prostředků EU. Zásluhou spolků je v Oucmanicích intenzivní společenský život, funguje nám Obecní hospoda i prodejna potravin, dobré jméno Oucmanic šíří vzdělávací středisko Ekocentrum Paleta. Dobrá spolupráce je i přes složitosti provozu kravína se ZOD Zálší. Zásluhou všech těchto aktivit, a především lidí, kteří je zajišťují, se nám v Oucmanicích žije dobře. Všem patří veliké poděkování, neboť na rozdíl od centrálních politiků svou práci dělají buď zdarma, nebo za minimální mzdu.

Co si přát do jubilejního roku 2018? Aby se nám podařilo realizovat záměry přijaté na zastupitelstvu v prosinci loňského roku, abychom důstojně oslavili 100. výročí vzniku ČR a 90. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Oucmanicích, abychom dokázali přesvědčit schopné a ochotné spoluobčany nechat se zvolit do zastupitelstva obce na další 4 roky a aby nás stát nechal žít a nerostla dál absurdnost byrokracie.

K tomu všemu hodně zdraví a dobré sousedské vztahy přeje

Petr Marek

Vážený čtenáři, začínáme rok 2018. Nevím, co nám přinese, ale s ohledem na magickou osmičku na konci lze předpokládat, že může být pro naši společnost rokem významným. Jenom namátkou, v roce 1618 proběhla Pražská defenestrace, která se považuje za začátek období třicetileté války. V roce 1918 vznikl československý stát v čele s jednou z nejvýznamnějších osobností naší historie Tomášem Garriguem Masarykem. Letos budeme též vzpomínat 80. výročí mnichovské zrady, která posílila hitlerovské Německo a významně ovlivnila vývoj II. světové války. Dalším důležitým mezníkem historie bylo vítězství a převzetí moci komunisty se všemi tragickými důsledky v roce 1948. Od poslední nešťastné osmičky na konci letopočtu nás dělí 50 let. V roce 1968 došlo k násilné okupaci naší vlasti vojsky Varšavské smlouvy pod velením Moskvy.

Jak se projevila magická osmička v životě naší obce? V roce 1908 byla v obci založena Česká strana agrární. V roce 1918 proběhla první jednání o vybudování obecního vodovodu. Jak víme, do realizace uběhlo plných 13 let. V roce 1918 byl zaznamenán nad územím obce přelet prvního aeroplánu. Zajímavostí též byl nález pokladu, asi 100 kusů stříbrných mincí ze 17. století. Rok 1928 byl zajímavý tím, že ve spolkové místnosti obecního úřadu (budova hasičské zbrojnice) byla odhalena pamětní deska padlým v I. světové válce. Dále byl založen Sbor dobrovolných hasičů a Vodovodní družstvo skupinovému vodovodu pro obce Jehnědí a Oucmanice, což byl nejvýznamnější infrastrukturální počín v životě obce. Naši rolníci v tomto roce začali dodávat mléko do nově vzniklé Družstevní rolnické mlékárny v Chocni. V roce 1948 bylo založeno v obci strojní družstvo a od ledna 1958 začalo v obci hospodařit Jednotné zemědělské družstvo.

Při přemítání nad historií obce mi dovoluňte vzpomenout na svou vlastní historii. Narodil jsem se do novostavby, kterou táta změnil uspořádání původní obytné části. Zanikla obytná seknice a v síni zmizel kotel na vaření povidel, ve kterém se podle vyprávění vařila povidla pro část obce. Seknice zažila mnohá jednání mého dědy s klienty kampeličky a tam i vznikaly zápisy do obecní kroniky. Tuto část historie osobně nepamatuji, moje první vzpomínky jsou na sušení sena. Doma byla ještě kravička, maminka ji dojila a matně pamatuji i domácí výrobu másla a tvarohu. Seno jsme sušili v Hangrutech za dubem a na lesní louce naproti křížku. Seno táta ještě svázal kravkou na žebříňáku. Já se vozil na žebříňáku s kamarádem Milanem. Záhy kravku nahradil družstevní

traktor a lesní louku družstvo osázelo lesem. V Hangrutech naproti druhému dubu byla studánka, ze které jsme chodili pít z hrnečku, který tam měl své místo. Studánka byla výúst meliorace, která tam je dodnes – o kvalitě vody jsme tehdy neuvažovali. Dnes bych tu vodu asi nevzal do úst! Na louce rostly jahody a pupava, trhali jsme mateřídoušku a řadu dalších rostlin. S kamarády jsme si tam občas hráli a pamatuji si, jak jsme dráždili a vykopávali zemní vosy i s občasnými důsledky. Reliéf luk v Hangrutech byl o poznání členitější.

Konec vzpomínání na dřívější léta a vraťme se k roku 2017. V oblasti kulturně společenské byl velice pestrý. Začali jsme ho novoroční vycházkou a skončili Silvestrem. Nerozepisují se o jednotlivých událostech, protože jsou námětem příspěvků dalších dopisovatelů zpravodaje. Chtěl bych poděkovat všem organizátorům, spolupracovníkům a příznivcům těchto akcí.

Co se nám podařilo v roce 2017 v oblasti místního hospodářství? Na jaře se začalo pracovat na obnově prostranství kolem vodojemu nad obcí. Odstranili jsme nevyhovující plot a suché keře. U rybníka jsme skáceli houbou napadenou lípu a vysadili novou plstnatou lípu. Nakoupili jsme a v horní části obce nainstalovali 15 kusů nových svítidel v hodnotě 104 tis. Kč. V prostoru prodejny a obecního úřadu rekonstruovali chodníky tak, aby lépe vyhovovaly dnešním požadavkům (kompletní výměna zahradních i silničních obrubníků, výměna podloží pod zámkovou dlažbou, bezbariérová úprava pro vozíky i pro nevidomé a bezbariérový přechod mezi chodníky). Hodnota díla byla 283 tis. Kč. Pro lepší zvládnutí údržby veřejných ploch jsme pořídili nový traktorek John Deere se sekáním, radlicí na sněh, zametacím zařízením a vozíkem v celkové hodnotě 644 tis. Kč. V obecní hospodě se podařilo vymalovat sál, opravit komín, v souvislosti se změnou dodavatele piva se provedla revitalizace prostoru výčepu. Též jsme zakoupili starší profesionální sporák do kuchyně.

Celý rok 2017 probíhaly komplexní pozemkové úpravy našeho katastru. Projekční práce by měly být dokončeny v roce 2018 a realizace bude následovat v dalších letech. Aktuálně probíhá schvalování prvního návrhu pozemkových úprav a v rámci tohoto procesu sbor zástupců schvaluje plán priorit realizace společných zařízení pozemkových úprav. Za tímto účelem se sešel sbor zástupců společně se zastupitelstvem obce a společně hledali shodu na plánu priorit. Na prvním místě doporučili rekonstruovat cestu od rozvodné stanice plynu k bývalé Chadimově stodole a dále novou cestu od Chadimovy stodoly k silnici na Brandýs nad Orlicí a dále k čp. 49 zadem přes Březinu, včetně všech doprovodných staveb. Na druhém místě odvodňovací příkop prostoru nad čp. 74 a nad bývalými kurníky včetně spojovacího příkopu

s napojením do rybníka. Na třetím místě doporučili úpravu prostoru kolem křižovatky umístěné na cestě z Oucmanic nad kravínem na Jehnědí. Zde se jedná hlavně o úpravu vodních režimů. O dalších prioritách se nebudu rozepisovat. Závěrem vyslovím přání, aby se připravované akce dařilo realizovat. Z hlediska počtu obyvatel zaznamenáváme velice příznivý vývoj. S nadsázkou můžu konstatovat, že zažíváme babyboom, a mě nezbyvá než popřát všem dětičkám krásné dětství v Oucmanicích. V současné době máme 233 obyvatel s věkovým průměrem 38 let.

Tím se dostávám k roku 2018. Chci vyjádřit přesvědčení, že kulturně společenský život bude zásluhou aktivity jednotlivých spolků opět na vysoké úrovni. Vedle již tradičních akcí by se měla stát středem pozornosti občanů oslava 90. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Oucmanicích. Novou akcí, organizovanou Spolkem lidových tradic, by měl být společný sousedský společenský ples obcí Oucmanice a Svatý Jiří.

V oblasti místního hospodářství plánujeme 2. etapu rekonstrukce veřejného osvětlení. Vyměníme 25 zbývajících svítidel, tedy světelné zdroje osazené výbojkami SOX za LED osvětlení, stejně jako v horní části obce. Předpokládaná cena 250 tis. Kč. Připravujeme opravu místní komunikace od čp. 25 po čp. 73. Nechali jsme zpracovat studii, jak postupovat, ze které vyplynulo doporučení rozložit opravu do dvou let. V prvním roce provést úpravu vodního režimu, aby se snížilo zatížení vozovky spodní a povrchovou vodou. V dalším roce provést obměnu krytu vozovky. V obecní hospodě připravujeme instalaci ozvučení sálu, rekonstrukci osvětlení sálu a lokálu a úpravu místnosti na půdě k umožnění skladování potřeb divadelníků. Plánujeme dokončit projektovou přípravu na výstavbu biologických rybníků. Termín dokončení projektu je závislý na úspěšném dokončení pozemkových úprav a zapsání nového stavu do katastru nemovitostí. Ve spolupráci s VaK Jablonné nad Orlicí budeme revitalizovat prostor kolem vodárny nad kravínem. Tato vodárna je už 19 let mimo provoz. Z pohledu obce se jedná o stavbu zásadního významu, kterou lze považovat za technickou památku.

Jubilejní rok 2018 je mimo jiné také rokem volebním. Volíme prezidenta a na podzim budeme volit nové zastupitelstvo obce. Tímto vás vyzývám k úvahám nad otázkou: „Kdo nás bude zastupovat další volební období v obecním zastupitelstvu?“ To neovlivní magická osmička, ale občané naší obce.

Vážený čtenáři, svůj příspěvek chci zakončit citátem T. G. Masaryka:

„Bez zájmu [občanů] o stát republika se stává de facto státem aristokratickým, byrokratickým, státem menšiny – forma sama nerozhoduje o podstatě státu.“

Hodně štěstí přeje Josef Pavlíček, starosta

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ROCE 2017

Tentokrát začneme s trošku dřívějším datem, a to Dětským karnevalem, který se konal 18. března 2017. O akci byl velký zájem a zúčastnila se jí spousta dětí. Karnevalově vyzdobený sál byl plný smíchu a krásných dětských masek. Hudbu zajistil Alan Hodinář.

Dne 3. června se naše družstva žen a mužů zúčastnila Okrskové soutěže v Jehnědí. Za příznivého počasí naše ženy skončily na krásném třetím místě a muži skončili čtvrtí.

Další akcí byl Dětský den, který se konal 4. června tentokrát za pomoci Dámského klubu a Spolku lidových tradic. Letošní ročník byl pojat jako putování za pohádkovými bytostmi. Na téměř dvou kilometrovém okruhu bylo osm stanovišť. Začínalo se vílou Amálkou s Lesní vílou, které posílaly děti za Rumcajsem s Mankou, následoval motýl Emanuel a Maková panenka, vodník, pirát se sličnou pirátkou, další stanoviště byla Popelka a přebírání hrachu, Perníková chaloupka s Ježibabou, Jeníček s Mařenkou a poslední stanoviště Bořek stavitel. Zúčastnilo se 25 dětí. Zpočátku slunné počasí se ke konci změnilo v průtrž a posledních pár dětí i s rodiči pěkně zmoklo, ale i přes nepřízeň počasí na závěr byla akce vydařená.

Na žádost Obecního úřadu jsme 28. července uspořádali brigádu na úklid pudy nad venkovním sezením ve dvoře Obecní hospody.

Na začátku září se již tradičně konaly Rybářské závody. Začaly za hezkého sobotního rána. Sešlo se 7 soutěžících, 4 děti a 3 dospělí. Děti nalytaly celkem 106 ryb a dospělí chytili 90 ryb v celkové délce 34 metrů.

Novou akcí pro nás byla drakiáda, která se uskutečnila 7. října za pěkného, i když chladného rána. Sešlo se dvanáct dětí a dva dospělí. Protože u boudy moc nefoukalo, vyšli jsme výš na pole, kde draci lépe létali. Po hodině létání a dvou přehánkách akci rozehnala průtrž mračen a promočení účastníci se rozprchli.

Koncem září jsme se účastnili setkání hasičských praporů, které se

Pohádkové bytosti na Dětském dni.

Zdobení a rozsvícení vánočního stromku.

konalo ve Svitavách. Za chladného a deštivého počasí se zúčastnilo 72 praporů. S průvodem byly doneseny na náměstí, kde jim bylo požehnáno. Akce byla pěkně připravena, ale vůbec nevyšlo počasí.

Od 13. do 15. října jsme uspořádali sběr železného šrotu. Sebralo se 3 010 kg. Podzim se rychle přehoupl a následovaly přípravy na Výroční valnou hromadu, která se konala 2. prosince. První adventní neděle je již tradičně spojená se zdobením vánočního stromčku. Děti stromek krásně ozdobily a příjemnou vánoční atmosféru zpříjemnilo zpívání vánočních koled, které si pro nás připravil spolek Lidových tradic. Děti zahřál čaj, dospělé čaj s rumem a teplá medovina.

V prosinci se uskutečnil Vánoční turnaj ve stolním tenise. 27. prosince hráli děti a senioři a 28. prosince muži. Turnaje se zúčastnilo 12 dětí, 2 senioři a 22 mužů. Myslím, že si všichni sportovní odpoledne užili a trochu se protáhli.

Co plánujeme v prvním pololetí roku 2018? V lednu Hasičský ples, v březnu Dětský karneval, v dubnu Pálení čarodějnic, v červnu Dětský den a oslavy 90. výročí sboru spojené s okrskovou soutěží.

Jiří Krška, starosta SDH

Z historie mladých požárníků a mladých hasičů v Oucmanicích

Výchova dětí a mládeže ve Sboru dobrovolných hasičů v Oucmanicích začíná před rokem 1959. Práci s mládeží nejprve organizoval se střídavými úspěchy bratr Otakar Doležal starší. Protože tato práce vyžadovala mnoho času, vystřídal se postupně ve funkci vedoucích do roku 1973 bratři Miroslav Čermák, Jiří Škop, Luboš Müller, Ladislav Moravec a Josef Krčmář.

Od roku 1972 došlo k velkým organizačním změnám. Pro mladé, tehdy ještě požárníky, byla zavedena celostátní hra Plamen. Tato hra vyžadovala celoroční práci s mládeží, což bylo velice náročné na čas vedoucího, který s dětmi pracoval. V roce 1972 začíná nové období činnosti mládeže Svazu požární ochrany. Starosta sboru Otakar Doležal požádal bratra Josefa Hlávku o pomoc při vedení oddílu mladých hasičů. Utvořil se nový kolektiv, který začal pracovat podle nových směrnic hry Plamen. V roce 1973 byl zvolen bratr Josef Hlávka vedoucím oddílu. Náročná a obětavá práce začala přinášet své úspěchy. V průběhu několika let s mládeží postupně pomáhali Zbyněk Lesák, Jiří Dostál, Hana Jirmásková (Dostálová), Jana Minářová (Hlávková), Romana Suchánková (Bisová) a řada dalších, již odrostlých mladých hasičů. V roce 1985 vstoupil do sboru Vladimír Džbáněk, který ihned s touto náročnou prací začal pomáhat. Okamžitě se zapojil do přípravy a nácvičku kolektivů na soutěže. Kolektivům se začalo dařit. Následovalo řada vítězství v oblastních a okresních kolech. Vítězství v okresních kolech přivedla sedmkrát mladé hasiče do krajského kola. V roce 1994 jen o 3 vteřiny horší čas v požárním útoku připravil družstvo o postup na mistrovství republiky. Rok nato si to vynahradili. Vítězstvím v okresním kole a postupem do krajského kola 1995, konaného v Poličce, si zajistili postup na vytoužené mistrovství

Choceň 1981

Choceň 1986

Bílé Poličany 1994

republiky. Zástupci naší malé vesnické organizace s počtem okolo 200 obyvatel se na mistrovství republiky konaném v Kopřivnici neztratili. Kolektiv bojoval až do konce a 8. místo v republice byl pro naši obec velkým úspěchem. Na podzim roku 1995 na požádání vedoucích kolektivů se výbor SDH rozhodl uspořádat v Oucmanicích celookresní soutěž Závod požárnické všestrannosti. Okamžitě jsme se pustili do příprav. Závod byl připraven dobře, o čemž svědčila chvála z vyšších orgánů. Odměnou za uspořádání byl i pěkný výsledek našich kolektivů. Mladší obsadili 3. místo a starší kolektiv vyhrál. Tímto pomalu končí jedna éra úspěchů kolektivu mladých hasičů.

Sedm dětí se z kroužku odhlásilo, údajně kvůli velkým nárokům na ně kladeným. Přesto činnost kroužku pokračovala dál až do roku 2004. Do nového ročníku hry Plamen 2004 – 2005 se nepodařilo sehnat více dětí. Bylo přihlášeno 6 dětí ve věku 6 - 13 let, a to je na činnost málo. Bratr Vladimír Džbáněk pro nedostatek času činnost vedoucího ukončil a 6 dětí pokračovalo pod vedením bratra Josefa Hlávky jako zájmový kroužek a vystupovalo jen při kulturních a společenských setkáních. Na podzim roku 2006 byla obnovena činnost kroužku mladých hasičů pod vedením manželů Jitky a Milana Vincencových a instruktorů Věry a Jana Džbánkovičů. Činnost kroužku byla zaměřena nejen na požární tematiku, ale i na kulturu a sport. V prosinci byla uspořádána vánoční besídka s pohádkou „O líném Honzovi“. Vedoucí kroužku nacvičili s dětmi ještě několik dalších pěkných kulturních vystoupení. Vedli kroužek do roku 2011, kdy ukončili činnost. Na podzim roku 2011 přebírali štafetu vedení kroužku mladých hasičů manželé Iveta a Jiří Krškovi,

za pomoci instruktorů Věry a Jana Džbánkoviých a Jakuba Pavlíčka. Kolektiv dosahoval průměrných výsledků ve hře Plamen až do roku 2015, kdy aktivita dětí postupně slábla a docházky na schůzky byly nepravidelné. Při zahájení nového ročníku hry Plamen v září 2015 se sešli na ustavující schůzce pouze tři zájemci, a to nestačilo na sestavení družstva. Proto byla činnost kroužku do odvolání ukončena.

Jednou z úspěšných činností kroužků mladých hasičů v letech 1995 - 2005 byly soutěže v uzlování. V listopadu 1994 byla vyhlášena soutěž v uzlování pro celý okres, která se pravidelně konala v Oucmanicích. Tato soutěž měla vyplnit činnost kolektivů v zimním období. Prvního ročníku v březnu 1995 se zúčastnilo 25 dětí z okresu Ústí nad Orlicí. Z našeho sboru se zúčastnili čtyři soutěžící s pěkným umístěním. Úspěšní jsme byli ve všech deseti ročnících.

Oucmanice - uzlováček

Pro zajímavost uvádím umístění v jubilejním 10. ročníku:

1. místo Jana Vincencová, Oucmanice, celkový čas 46,13 s.
2. místo Helena Lehká, Lukavice, celkový čas 49,06 s.
3. místo Hana Dostálová, Oucmanice, celkový čas 49,12 s.

Dalším úspěchem mladých hasičů bylo halové mistrovství republiky ČMS a Slovenska v Havířově v roce 1995. Z 22 soutěžících kolektivů naši mladí hasiči obsadili pěkné 6. místo.

Toto je jen krátký výčet akcí z činnosti kolektivů mladých hasičů. Velký podíl na činnosti a úspěších měli jejich vedoucí a instruktoři, kteří výchově naší mládeže obětovali hodně svého volného času. Proto je nutno všem poděkovat za jejich záslužnou práci.

Prozatím se nenašel vhodný vedoucí, který by byl ochotný v této náročné, ale velmi záslužné činnosti pokračovat.

S vírou a nadějí, že se podaří obnovit činnost mladých hasičů a navázat na práci v minulých letech zavzpomínal Josef Hlávka st.

Z ČINNOSTI SENIORSKÉHO KLUBU

V druhé polovině roku 2017 se senioři aktivně podíleli na organizaci Cyrilometodějského dne řemesel a zajistili návštěvu jubilantů, kteří oslavili kulatiny.

Tradiční Svatováclavský výlet byl tentokrát směřován na severní Moravu. Nejprve jsme navštívili velmi zajímavé muzeum tvarůžků v Lošticích, následně Svatý kopeček u Olomouce, hrad Šternberk a příjemný výlet jsme zakončili posezením v minipivovaru Faltus v České Třebové. Trochu více vám jej přiblíží další příspěvek. Je jen škoda, že nesmírně poutavý výlet za minimální cenu nevyužije více spoluobčanů.

Druhou již tradiční akcí byl vánoční koncert pěveckého sboru Pohoda z Brandýsa nad Orlicí a Dua oucmanických Marty a Pavla, pořádaný druhou adventní nedělí v Obecní hospodě. Strávili jsme velice příjemné odpoledne a je jen škoda, že určité pohodlí domácí gaučové kultury brání větší účasti. Ještě, že nás podpoří návštěvníci z okolí a sál nezeje prázdnotou.

Na závěr krátké zprávy, hodnotící činnost klubu v druhém pololetí, si musíme přiznat, že tak trochu dochází síly. Byla by velká škoda, kdybychom po sedmi letech úspěšné činnosti nenašli cestu, jak pokračovat dále. Radovali jsme se z úspěšných akcí, dokázali zorganizovat Univerzitu třetího věku, řadu výletů, přednášek, besed a pravidelně se setkávali. Zásahu na tom měly především předsedkyně Alena Michalcová, a pokud zdraví dovoľovalo, tak místopředsedkyně Anička Hlávková. Jim patří poděkování za jejich obětavost a přání, aby zdraví sloužilo a síly neubývaly.

Do nového roku přejeme všem oucmanickým seniorům především zdraví a sílu překonávat určitou pohodlnost. Jen tak budeme moci užívat výhody seniorského věku.

Petr Marek

Založení Seniorského klubu 7. března 2011.

Aktivity Spolku lidových tradic - Ježibaby v Oucmanicích

Ježibaby přilétly do Oucmanic! No vážně, 17. prosince přilítly tři ježibaby do naší hospody – Klotylda, Matylda a Kordule. Ale nemusíte se bát, jednalo se o hodné, pohádkové ježibaby, které byly součástí naším spolkem nacvičené divadelní pohádky – „JEŽIBABY Z BABÍNA“.

Vrátilo se k nám divadlo. Poslední divadelní představení nám přivedli Milan a Jitka Vincencovi s dětmi před sedmi lety. A tak dlouho jsem vandroval do Milana, že by měl přijít s dalším divadlem, až jednou přinesl scénáře na schůzku spolku, rozdál nám je a udělal ze mě vandrovního Martina. Všichni jsme civěli jak opaření, „A k tomu ještě zpívat?“, ptali se všichni.

Sešla se bezvadná parta. K vandrovnímu Martinovi přibyli 3 ježibaby - Jitka, Mirka a Markéta, Barunka - Romana, vodník - Milan a hejkal - Zbyšek. S náповědou nám kryla záda Iva a později, když už jsme potřebovali pomoci s pouštěním hudby a oponou se k nám přidala Jana. Zkoušky probíhaly od září na obecním úřadě a poté v hospodě. Užili jsme si spoustu legrace a zábavy při nácvičení a přípravách. Však se u toho něco vypilo...

A když přišlo na premiéru, někteří z nás byli tak nervózní, že měli hoňku postát na jednom místě. Holt jsme si museli pomoci tekutým lékem. O to větší překvapení bylo, že sál byl naplněn k prasknutí. 190 lidí, to neměli ani Alfréd Strejček se Štěpánem Rakem. Snad ten náš výkon zachrání alespoň úúúžasné kulisy, které vytvořila naše děvčata s rejžou, pomyslel jsem si. Hodinová pohádka protkaná zpěvem a zakončená vánočními koledami se nám nakonec povedla. Pár drobností, jako upadnutý ježibabí nos nebo zapomenutý text vodnické písničky, nás však vůbec nerozhodilo, však na to právě všichni čekají, ne?

Po vystoupení jsme slyšeli samé kladné ohlasy (díky za ně) a spoustu dotazů, kdy to budeme opakovat. Nakonec jsme se domluvili na repríze v březnu. Díky všem divákům, kteří nás podpořili a dorazili. Kdo jste to ještě neviděli, pozor:

JEŽIBABY Z BABÍNA II 4. 3. 2018 od 15. hod. v Oucmanicích v hospodě.
S díky všem divadelníkům a hlavně rejžovi

Pavel Marek

MASOPUST 2018

SPOLEK LIDOVÝCH TRADIC, DÁMSKÝ KLUB A HASIČI
OUCMANICE PORÁDAJÍ

Sobota 3. února 2018

Zveme spoluobčany i hosty do průvodu

začátek v 9.30 hodin před Obecním úřadem

PŘEVZETÍ VLÁDY OD STAROSTY OBCE

TRADIČNÍ MASOPUSTNÍ PRŮVOD S HUDBOU

A ZÁVĚREČNÉ POHRBÍVÁNÍ BASY (mezi 15 a 16 hod.)

MASOPUSTNÍ ZABIJAČKOVÉ HODY

posezení v Obecní hospodě

**PŘIJĎTE
SE SPOLEČNĚ
POBAVIT**

Obecní hospoda bude otevřena již od 10.30 hod.

TRASA MASOPUSTNÍHO PRŮVODU

PRVNÍ SOUSEDSKÝ RETRO PLES

Po loňském Pyžamovém plesu jsme se jako Spolek lidových tradic rozhodli změnit trochu zaběhlé zvyklosti a domluvili se s našimi sousedy za Svatého Jiří na pořádání společného plesu. Vznikl tedy nápad „reprezentačního plesu“, který jsme později změnili na RETRO ples. Termín v nabitém kalendáři jsme našli a začalo se s plánováním.

Jak to tedy bude s tím plesem? Termín plesu – pátek 16. 2. 2018. Začínat budeme ve 20 hod. U vstupu vás bude čekat welcome drink. Zpestření celého plesu zajistí dvoje vystoupení, jedno zajišťují naši sousedi a jedno připravujeme my. Bohatá tombola a vynikající jídlo nebudou chybět a k tanci nám bude hrát známá vysokomýtská kapela Betl Band.

Vzhledem k tomu, že ples je organizován se sousedy ze Svatého Jiří, budou místa v sále na místenky, proto se neváhejte včas přihlásit. Vstupenky a místenky v předprodeji bude mít za Oucmanice na starosti Markéta Marková tel. 603 957 879. A retro dobu si může každý vybrat sám dle své libosti.

Všechny srdečně zvú na První sousedský retro ples.

*Za spolek lidových tradic
Pavel Marek*

Obec Oucmanice &
Spolek lidových tradic
Obec Svatý Jiří
pořádají

První sousedský retro ples

v hospodě v Oucmanicích
16. února 2018 od 20 hodin

hraje **Betl Band**

uvítací drink

bohatá tombola

speciální předtančení

občerstvení

vstupné: 100,- Kč

Svatováclavský výlet - Loštice, Svatý Kopeček a Šternberk

Stalo se již tradicí, že na svátek svatého Václava jedou Oucmanice na výlet. Tentokrát nebylo přihlášeno tolik účastníků, a tak se jelo malým autobusem pana Voříška z Chocně. Průvodkyní nám byla, jako v minulých letech, paní Věra Schmittová, která velice poutavě hovořila o historii míst, jimiž jsme projížděli.

První zastávkou bylo muzeum olomouckých tvarůžků v Lošticích, kde jsme se seznámili s historií a současnou výrobou tvarůžků a v podnikové prodejně byla možnost nákupu a výběru tvarůžků a sýrů z nepřeberného množství. Zároveň ve vedlejší cukrárně někteří ochutnali i tvarůžkovou zmrzlinu.

Muzeum v Lošticích

Pár informací z historie výroby tvarůžků. Josef Wessels začal v Lošticích roku 1876 jako první vyrábět tvarůžky, po něm od roku 1898 pokračoval jeho syn Alois. Potomci Josefa Wesselse jsou dnes pod značkou A. W. spol. s. r. o. jediní výrobci Olomouckých tvarůžků. Své jméno dostaly podle slavných olomouckých trhů, tedy – OLOMOUCKÉ. Rozvoj výroby tvarůžků byl způsobem tím, že do roku 1913 vzniklo na Moravě 120 rolnických družstevních mlékáren, které v roce 1913 vyrobily přes 3 000 tun tvarohu, který je základní surovinou pro výrobu syrečků. Pro tvarůžkáře to byla skvělá nabídka, kterou využil nejlépe Alois Wessels. Otevřel dveře velkovýrobě a jeho tvarůžkárna se stala největší ze všech. Protože většina účastníků využila možnost nákupu tvarůžků, nesla se autobusem jejich vůně.

Další zastávkou našeho výletu byl Svatý Kopeček u Olomouce. Prohlédli jsme si baziliku Navštívení Panny Marie a seznámili se s historií tohoto poutního místa. Legenda praví, že jeho vznik je spojen se jménem Jana Andrášy, olomouckého obchodníka s vínem, který slíbil postavit kapli na kopci s názvem Svatá Hora. Při vyhledávání místa pro kapli přišel na pahorek podobající se místu, na němž se mu zjevila ve snu Matka Boží, a tak roku 1633 zde nechal kapli postavit. Místo si oblíbili poutníci a v letech 1669 - 1679 zde byla postavena stávající bazilika. Chrám, včetně areálu je cenným barokním dílem

17. a počátku 18. století, na jehož výstavbě a výzdobě se podíleli přední umělci tehdejší doby. Za zmínku stojí, že poutní místo roku 1748 navštívila i císařovna Marie Terezie a v roce 1995 také papež Jan Pavel II. Protože bylo pěkné počasí, prošli jsme se kolem baziliky, potěšili se výhledem do kraje a po obědě v restauraci U Macků jsme posilněni vyrazili za dalšími zážitky.

Předposlední zastávkou byl hrad Šternberk. Hrad, původně obranné středověké sídlo s dochovanou válcovitou věží a zbytky opevnění hlavního paláce, láká návštěvníky nevšední atmosférou. Půvabné kulisy hradu potom tvoří okolní lesopark a dnešní podhradí. Hrad Šternberk založil v polovině 13. století Zdeslav z Chlumce a ze Šternberka, příslušník starého českého šlechtického rodu. První písemný záznam najdeme v listině z roku 1269. Dokument zároveň vymezoval hranice šternberského panství a kláštera Hradisko. Z obranného sídla byl hrad v 70. letech 14. století přestavován a rozšířen. Biskup Albert II. ze Šternberka, významný církevní hodnostář a vlivný diplomat, využíval hrad jako svou rezidenci. Pozornost biskupa se upírala především ke kapli, kterou nechal vyzdobit ve stylu panujícím tehdy na dvoře Karla IV. Během prohlídky vás překvapí členitost hradu a jeho velká rozloha a bohatá výzdoba od gotiky až po secesi.

Po prohlídce hradu jsme se vydali na zpáteční cestu k domovu, ale s vědomím, že ještě zastavíme v restauraci minipivovaru Faltus v České Třebové. Historie vaření piva ve Třebové sahá až do roku 1526, ale skutečný velký pivovar byl vystavěn až v roce 1872. Vařila se zde dvanáctistupňová piva světlý Břežňák a černý Semičák. Po znárodnění přešel pod Východočeské pivovary až do roku 1985, kdy bylo rozhodnuto o demolici, a tím vlastně skončila éra vaření piva v České Třebové. Až v roce 2012 byla otevřena restaurace a pivovar Faltus a tradice vaření piva byla obnovena. Pivo základní produktové řady je vařeno pod značkou Kohout a speciály jsou z větší části pojmenovány po rodinných příslušnících majitele. Kapacita pivovaru je 1 000 hl ročně. V restauraci pivovaru Faltus bylo příjemné posezení s ochutnávkou piv a tradiční české kuchyně. K příjemnému posezení přispěl harmonikář Jarda Zeman a dobrá nálada všech účastníků zájezdu. Čas rychle uběhl a bylo nutno se vydat k domovu. Unaveni celodenním výletem v autobuse provoněném tvarůžky, ale spokojení a bohatí o nové zážitky jsme dorazili domů do Oucmanic.

Poděkování patří organizátorům, paní Schmittové i řidiči panu Voříškovi. Těšíme se na příští rok, kam pojedeme?

*Jménem účastníků zájezdu
František a Jana Motlovi*

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V SÁLE OBECNÍ HOSPODY

Vítání občanů v Oucmanicích má svoji tradici, o čemž se můžeme přesvědčit v Pamětní knize. Hezké obrázky s doprovodnými texty a podpisy rodičů dokumentují první vítání z roku 1976. V době socialismu byla snaha, aby vítání nahradilo slavnostní křest dětí v kostelích. Přivítání nově narozených dětí spojené s určitým poděkováním rodičům představiteli obce se stalo hezkou tradicí. Vždyť kvalita života na vesnici závisí na tom, jestli zde budou žít mladí lidé a založí rodiny, v nichž nebudou chybět děti.

Rok 2017 byl v Oucmanicích obzvlášť „úrodný“, narodilo se 6 dětí. Poprvé mělo zastupitelstvo starost, kde vítání udělat, neboť společenská místnost na Obecním úřadě je malá. Vítání občanů se uskutečnilo v neděli 24. září 2017 v sále Obecní hospody. Při slavnostním aktu, který svým vystoupením zpestřili žáci ZŠ v Brandýse nad Orlicí, pod vedením paní učitelky Králové jsme přivítali:

Augustinku Čermákovou, rodiče Milenu Čermákovou a Josefa Čermáka
Andulku Šimovou, rodiče Josefa a Žanetu Šimovi

Alexe Lagutina, rodiče Janu a Alexandra Vladimiroviče Lagutinovi

Jonáše Punu, rodiče Ivetu a Dalibora Punovi

Štěpána Ondrušíka, rodiče Kristýnu Janouškovou a Štěpána Ondrušíka

Pan starosta Josef Pavlíček ve svém vystoupení poděkoval rodičům a popřál dětem šťastný život v naší malé vesničce. Dětem předal malé upomínkové dárky a společně jsme připili skleničkou šampaňského na zdraví, štěstí a dobrou budoucnost nových občanů Oucmanic. Fotograf Čenda Karpíšek nafotografoval celý akt vítání a posléze i jednotlivé rodiny s dětmi. Fotografie v elektronické podobě jsou pro zúčastněné hezkou památkou na tento sváteční den.

Úvaha na závěr? Vítání v sále hospody se osvědčilo a proto nevádí, když se bude i nadále rodit více dětí. Snažte se, děti jsou tím největším darem, který si můžete dát.

Petr Marek

CO ROK 2017 DAL A VZAL

Hodnotit právě skončený rok je zvykem nejenom redakcí a vydavatelství prestižních deníků, ale také našeho Oucmanického zpravodaje. Ohlédněme se tedy i my, co nám rok 2017 přinesl.

Nebudeme vzpomínat na světové události, kterým dominuje terorismus, plnící stránky světových deníků. Jeho míra spíše narůstá a stává se opravdovou hrozbou pro kulturní lidstvo. Věřme, že mezinárodní společenství najde účinnou zbraň, když ne na jeho vymýcení, tak alespoň na podstatné omezení násilných teroristických činů.

Světovou událostí č. 1 bylo nepochybně zvolení Donalda Trumpa 45. prezidentem Spojených států amerických. Bylo trochu překvapivé, protože se očekával triumf Hillary Clintonové a Trump byl považován spíše za kontroverzního podnikatele než politika. Kontroverznost potvrdil hned několika kroky, nicméně přínos jeho elektorátu pro USA budeme moci hodnotit až po delší době.

Další důležitou událostí bylo zahájení procesu vystoupení Velké Británie z EU, která, formálně aktivovala článek 50 Lisabonské smlouvy a oficiálně tak zahájila proces odchodu z Evropské unie. Pro EU je to nebezpečná okolnost, protože příklad Velké Británie může mít i další následovníky a v případě, že bruselská administrativa nepřestane zasahovat do výsostně vnitřních věcí členských států, určitě se tak i stane. Příkladem mohou být povinné kvóty přijímání migrantů apod.

Důležitou událostí byla i porážka tzv. Islámského státu iráckou armádou, která byla zakončena dobytím Mosulu, jako jeho hlavního města. Je to jistě dobrá zpráva. Horší však je, že zbytky fanatických bojovníků tohoto státu se rozprchly po celém světě a mnoho z nich bude s jistotou organizátory dalších teroristických činů a násilností.

Zajímavostí roku 2017 je množství separatistických tendencí v mnoha státech. Stále se diskutuje o rozdělení Kanady. V iráckém Kurdistánu proběhlo úspěšné referendum o samostatnosti, které však irácká vláda neuznala. Španělsko rozvířila snaha oddělení Katalánska, které po referendu vyhlásilo dokonce samostatnost. V samotném referendu se pro samostatnost Katalánska vyjádřilo přes 90 % hlasujících a byla vyhlášena nezávislost. Události po referendu vyústily v politickou krizi, během které Španělsko omezilo Katalánsku autonomii a vydalo zatykač na katalánského premiéra, který uprchl do Belgie.

Příkladů bychom našli mnohem více. Ze všech těchto případů je patrná snaha menších národů o svobodu a rozhodování o svých vlastních věcech. V menším měřítku je to podobný problém, jako samostatnost obcí a myslím, že naše víska by měla dělat vše pro to, aby měla svoji vlastní identitu i zastupitelstvo, které o věcech obecních rozhoduje svobodně a samostatně.

Rok 2017 nepřinesl kýžené řešení nelegální migrace do Evropy. Výsledkem neschopnosti, zejména EU, jsou desítky tisíc, převážně ekonomických migrantů, pohybujících se naprosto nekontrolovaně zejména po Německu, ale i dalších zemích. Mnozí dnes žalují hostitelskou zemi za neudělení azylu. Příkladem jsou opět německé soudy, zavalené těmito žalobami. Musíme pochválit naši vládu premiéra Sobotky, že naší země se tyto problémy dotkly minimálně nebo vůbec. Přináší to i zkušenost, že neřešení problému může mít zlé následky v kterékoliv lidské činnosti, včetně politiky.

V České republice se poměrně dobře dařilo státní ekonomice. V rámci EU máme čtvrté nejnižší zadlužení a nezaměstnanost je na konci roku dokonce nejnižší z celé evropské osmadvacítky. Nutno poznamenat, že podstatnou část změn k lepšímu způsobilo celkové oživení evropské ekonomiky, ale rovněž je třeba přiznat, že vláda žádné zásadní chyby nedělala. Co lze vládě vyčítat, je, že na základě přijetí zákona o státní službě narostl počet státních úředníků o cca 40 tisíc a nárůst bude ještě pokračovat zaváděním dalších byrokratických agend jako EET a podobně. Lidé jsou týráni bezbřehou byrokracií a o jejich běžné starosti se zajímá málokdo nebo nikdo.

Tento stav se naplno projevil v parlamentních volbách, které ovládlo hnutí ANO 2011 miliardáře Andreje Babiše. Klasické politické strany ve volbách propadly. Ještě nedávno dominantní ČSSD dostala pouhých 7,27 %, do sněmovny se málem nedostaly strany TOP 09 a Starostové a nezávislí a naopak populistické strany zaznamenaly vzestup. Co tyto výsledky přinesou, to ukáže čas. Podle názoru mnohých nic dobrého nevěští. Andrej Babiš je dobře znám svými nevybíravými metodami jak v podnikání, tak v politice, ničí politickou konkurenci množstvím peněz, které může do ovládnutí politické scény investovat a ovládat množství důležitých médií. Navíc je trestně stíhán za dotační podvod a lidé, kteří v něm vidí vládu pevné ruky a dali mu většinu hlasů, si bohužel neuvědomují, že tím prakticky zabránili vyšetření jeho dotační kauzy, protože jeho síla v poslanecké sněmovně zřejmě zabrání i jeho vydání k trestnímu stíhání. Babišovo volební heslo „Nejsme jako politici“ tak dochází smutné pravdy, protože podobné kauzy by smetly díky veřejné i politické kontrole každého politika, ale vidno, že na předsedu hnutí ANO 2011 to již

evidentně neplatí. Výmluvným je i postoj předsedy poslanecké sněmovny, který veřejně prohlásil, že na premiéra Babiše se přece musí hledět jinak než na prostého občana. To už je skutečně dno a bahno politiky, nikoliv demokracie a vláda práva. Kéž by si to občané uvědomili.

Co z renomé ČR kazí politika, napravují sportovci. Asi největší radost přinesli oštěpáři, kdy na MS v atletice v Londýně získala Barbora Špotáková zlato, Jakub Vadleich stříbro (od zlata jej dělilo 16 cm) a Petr Frydrych bronz. Dařilo se i biatlonistům, zejména Gabriele Koukalové a Ondřeji Moravcovi. Tenistka Karolína Plíšková usedla na 1. místo světového žebříčku ATP a i když tam dlouho nepobyla, úspěch je to pro český tenis obrovský. Výborně reprezentovali kanoisté, kdy na MS v rychlostní kanoistice získali jednu zlatou, jednu stříbrnou a tři bronzové medaile. Dvě medaile z MS ve snowboardingu (zlatou a stříbrnou) získala Ester Ledecká. Nesmrtelná Martina Sáblíková dovezla z MS v rychlobruslení zlatou a stříbrnou medaili. Samozřejmě bychom mohli jmenovat celou řadu dalších výborných umístění a čeští sportovci nám dělají dobrou reklamu.

V roce 2017 nás bohužel opustila řada známých osobností. Kromě herců Jana Tříska, Vladimíra Brabce nebo Květy Fialové lidé na poslední cestě vyprovodili také tenistku Janu Novotnou, sochaře Olbrama Zoubka či kardinála Miloslava Vlka. Byli to lidé, kteří dělali naší vlasti v zahraničí čest, na rozdíl od mnohých, kteří o svých zásluhách hovoří na politických akcích. Věřme, že se najdou jejich nástupci, díky kterým nás bude svět vnímat jako schopný a kulturní národ.

Závěrem můžeme opět se zadostiučiněním konstatovat, že nešvary světa i české politiky se naší obce prakticky nedotkly. Byrokracie sice trápí všechny občany, bojuje s ní i obecní zastupitelstvo a každý si poradí, jak umí. Byly provedeny drobnější stavební úpravy v obci, zejména kolem obecního úřadu a prodejny a údržbové práce na některých obecních komunikacích. Před dokončením jsou pozemkové úpravy, které navazují na digitalizaci katastru. Plánuje se výstavba cest kolem obce, které mají zpřístupnit pozemky a zároveň ochránit půdu před erozí. Obec se byť pomalými, ale stálými kroky zvelebuje, probíhají kulturní i společenské akce, na které jsme již léta zvyklí a je potěšitelné, že se těší oblibě širokého okolí. Věřme, že to tak bude i v letech příštích.

Jiří Oliva, kronikář

TRADICE MIKULÁŠSKÉ NADÍLKY ŽIJE

Návštěva Mikuláše, anděla a čertů u dětí v Oucmanicích proběhla jako každoročně 5. prosince. Letos bylo navštíveno 21 dětí. Čerti nejdřív děti trochu postrašili a z Pekelné knihy jim vyčetli jejich hříchy. Mikuláš s andělem ale řekli čertům, že se děti jistě polepší, a na stvrzení jim něco pěkného předvedou. Některé děti řekly básničku, jiné zazpívaly písničku a pár jich dokonce na něco zahrálo, což se obzvlášť čertům moc líbilo. Mikuláš s andělem je za to sladce odměnili. Čerti ale pro jistotu vždy nechali rodičům metličku, se kterou stačí zaklepat na komín, když bude dítě zlobit a čerti se vrátí, to se ale čertům prý ještě nestalo. Tak doufejme, že se letos tradice neporuší, děti moc zlobit nebudou a návštěva z pekel a nebes proběhne opět až pátého prosince.

Honza Džbánek a Lucie Martincová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní výročí v druhém pololetí roku 2017 oslavili

50 let Tobiška Pavel, Petrová Eva

60 let Doležalová Blanka, Kubík Miroslav

75 let Vincencová Libuše

Oslavencům gratulujeme a přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimismu.

Narození dětí

V druhém pololetí roku 2017 se v Oucmanicích narodili 3 děti:

Anežka Chuchvalcová rodičům Petru Chuchvalcovi a Lence Faltejskové z čp. 76

Lucie Rabová rodičům Richardu Rabovi a Lucii Pražákové z čp. 43

Matěj Džbánek rodičům Janu Džbánkovi a Lucii Martincové z čp. 38.

Dětem i jejich rodičům přejeme hodně štěstí a radosti.

Úmrtí

Nikdo nezemřel

DÁMSKÝ KLUB

Léto jsme si užily krásně a v září jsme se sešly na kurzu kundalini jógy na zdraví, krásu a vitalitu. Tento cyklus pod vedením paní Hanky Vítkové z Vysokého Mýta byl prozatím poslední. Paní cvičitelka potřebuje více času pro sebe a svoje další aktivity. Naštěstí se nám podařilo získat pana Františka Radavana, který cvičí tai-či, takže to bude změna, která může přinést mnoho nového. První lekce začíná ve středu 24. ledna a další budou pokračovat vždy po 14ti dnech. Uvidíme, jaký bude zájem. Důležité je, že budeme mít aktivitu, kdy se budeme scházet i nadále.

V září jsme naštvily zajímavý koncert hlasového improvizátora Patrika Kee v Litomyšli v Piaristickém chrámu na Zámeckém návší. Byl to velmi krásný koncert. Krásná akustika opraveného kostela a téměř neomezené možnosti hlasu Patrika Kee dohromady vytvořily zážitek, kdy byl člověk skutečně vtažen do hudby.

V prosinci jsme se po poslední hodině kundalini jógy rozloučily vánočním večírkem. Již tradičně jsme 21. prosince, v den zimního slunovratu, byly v Praze v RockOpeře na meditativním koncertu Karaimi a hudebníků Miloše Vacíka, Tomáše Reindla a Papise Nyasse. Opět to byl velmi silný zážitek a pro mnohé z nás již i ukončení roku 2017 a začátek nového roku a projektů, které nás čekají i když možná ještě některé ani neznáme. A abychom ten rok ukončily i v trochu obvyklejší den, tak jsme si ještě 30. prosince vyšly na procházku a setkání před Silvestrem. Počasí nám úplně nepřálo, tak jsme byly rády, že jsme se mohly zahřát v Obecní hospodě a popovídat si u svařeného vína.

Jako tradičně jsme se 22. prosince postaraly o děti ze sboru ze Základní školy v Brandýse nad Orlicí. Jejich koncert v kapličky pod vedením sbormistra pana Antonína Slámy, je vždy spojen s předáváním Betlémského světla. Je to již tradiční předvánoční koncert, kdy si pak do domovů spolu s betlémským světlem přineseme již skutečnou slavnostní atmosféru Vánoc společně s poselstvím lásky a pospolitost, které v sobě betlémské světlo skrývá.

Dámský klub je teď živým spolkem, který se podílí na pospolitosti naší malé vísky. Plánujeme dost akcí v rámci klubu a podílíme se i na akcích ostatních spolků i obce.

Do roku 2018 všem přeji za Dámský klub hodně štěstí, zdraví, pohody a naplnění.

Milena Čermáková

ZAJÍMAVÉ INFORMACE

DENNÍ STACIONÁŘ je od ledna 2018 ve Vysokém Mýtě ve Vile Marii v ulici Komenského 199 k dispozici lidem od 55 let. Služby denního stacionáře je možné využívat v pracovní dny od 7.00 do 17.00 hodin. Provozovatelem služby je společnost Ledax, která již ve Vysokém Mýtě zajišťuje několik sociálních služeb: Domov pro seniory, Domov se zvláštním režimem, Odlehčovací službu.

Denní stacionář je jedna ze sociálních služeb, která je poskytována lidem, kteří se z důvodu věku či dlouhodobého duševního onemocnění (např. počínající demence, alzheimerovy demence...) neobejdou bez neustálé pomoci jiné fyzické osoby. Tito lidé bydlí doma s rodinou a do služby docházejí jen na určitou část dne. Protože jejich zdravotní stav jim nedovoluje být během dne doma sami, nedokáží se již o sebe adekvátně postarat, v některých případech může být pobyt o samotě v domácnosti pro ně ohrožující. Blízcí, se kterými bydlí, se o ně chtějí starat, ale aby nemuseli celý svůj soukromý i pracovní život podřídit péči o osobu blízkou, je zde zřízena služba denní stacionář.

Denní stacionář umožňuje lidem, kteří jsou závislí na pomoci druhých, žít v jejich přirozeném prostředí a zároveň pečující rodině vytváří prostor nadále chodit do práce, či si v klidu vyřídit své vlastní osobní záležitosti.

Během dne je ve stacionáři zajišťována strava.

Platbu za stravu a poskytovanou péči si zájemce hradí.

Žádost do denního stacionáře si můžete stáhnout na www.ledaxsluzby.cz.

Pokud Vás naše nabídka zaujala a chcete službu denního stacionáře využít pro své blízké nebo potřebujete bližší informace, neváhejte nás kontaktovat buď na tel. číslo 724 009 603 nebo na e-mailu info@ledax.cz.

*Monika Dvorská
- ředitelka Denního stacionáře*

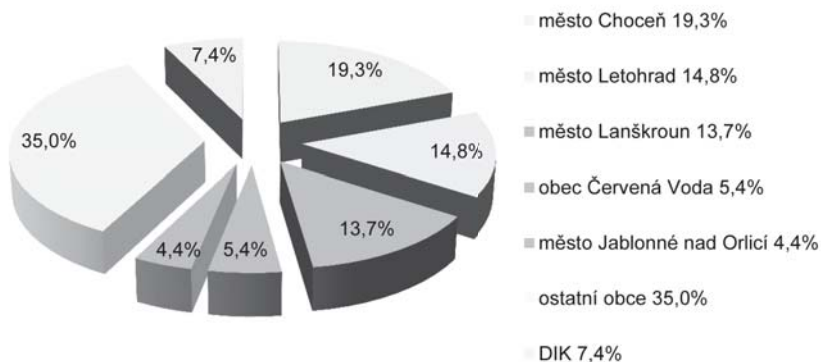
ZPRÁVA O ČINNOSTI VAK JABLONNÉ NAD ORLICÍ

Vážení občané,

jménem vodohospodářské společnost Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí bych Vás rád informoval o činnosti za uplynulé období.

Společnost VAK Jablonné nad Orlicí funguje v tzv. smíšeném modelu provozování. Infrastruktura, která je tvořena inženýrskými sítěmi i vodohospodářskými objekty, je vlastněna i provozována jedním subjektem – akciovou společností VAK. Tento model provozování umožňuje efektivně hospodařit a investovat do spravovaného vodohospodářského majetku. Hospodaření společnosti nezatěžuje odvádění zisku mimo systém vodního hospodářství, případně mimo Českou republiku a je reinvestován prostřednictvím fondu obnovy a rozvoje.

VAK je komunální společností, kterou majoritně vlastní 61 měst a obcí. Podíl měst a obcí činí 92,6 % základního kapitálu. Zastoupení největších akcionářů je zřejmé z grafu:

Minoritní podíl ve výši 7,4 % základního kapitálu (DIK) je v současné době v rukou přibližně 200 akcionářů z řad fyzických a právnických osob.

Statutárními orgány společnosti je představenstvo a dozorčí rada. Zástupci měst a obcí ve statutárních orgánech společnosti jsou aktivními činiteli, kteří utvářejí rámec jejího fungování a rozhodují o koncepčních ekonomických otázkách.

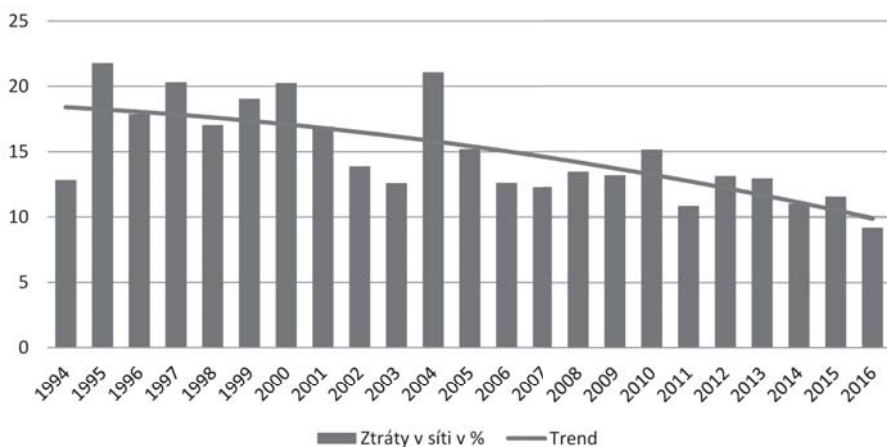
Vedení společnosti i představenstvo si uvědomuje, že VAK působí v regionu s mnoha malými či středně velkými obcemi s řídkou hustotou zástavby. Spotřeba pitné vody a odvádění odpadních vod tudíž nepřináší potřebný počet velkých odběratelů. Malé obce patří k citlivým oblastem, proto je ve všech obcích, které jsou akcionáři společnosti VAK, uplatňován solidární princip jednotné regionální ceny vodného a stočného, který umožňuje zachovat jejich obydlí.

Prioritou společnosti VAK je péče o zdroje pitné vody a jejich ochranná pásma. Větší území jsou řízena prostřednictvím „jímacích řádů oblastí“, které zajišťují rovnoměrný odběr vody z různých zdrojů na základě hydrogeologických dat tak, aby nedocházelo k jejich přetěžování. Samozřejmostí je sledování hladin podzemní vody ve významných vrtech. Data jsou přenášena pomocí rádiové sítě na vodárenský dispečink, který zajišťuje dozor nad všemi vodohospodářskými objekty. Dlouhodobé trendy ve vývoji hladin podzemní vody jsou pravidelně vyhodnocovány a určují prioritu v budování nových vodních zdrojů.

Vodovodní síť je obnovována moderními trubními materiály dle vnitropodnikové standardizace. Ztráty vody ve vodovodní síti jsou na výborné úrovni. V roce 2016 činily necelých 10 % (průměr v ČR je cca 17 %).

Dlouhodobý trend ve ztrátách vody je patrný z následujícího grafu:

Ztráty vody ve vodovodní síti v %

V investiční oblasti se VAK snaží získávat dotační zdroje z Ministerstva životního prostředí či Ministerstva zemědělství ČR. Díky nim jsme v minulých třech letech zrealizovali tyto projekty:

- Dostavba kanalizace a intenzifikace čistírny odpadních vod v Letohradě.
- Stavba nové úpravní vody v Chocni.
- Dokončení kanalizace a stavba nové ČOV v Brandýse nad Orlicí.
- Dostavba kanalizace v Běstovicích.
- Kanalizace v Dolním Třešnovci.

Celkový finanční objem činil 214 mil. Kč, z toho Státní fond životního prostředí poskytl dotace ve výši 152 mil. Kč a VAK zapojil z vlastních zdrojů více než 60 mil. Kč bez DPH.

V současné době připravuje VAK rozsáhlé vodohospodářské projekty, které by měly být realizovány v letech 2018 až 2022. Jedná se o rozvoj skupinových vodovodů „Brandýsko“ a „Letohradsko“. Cílem projektů je zajištění spolehlivé dodávky vody do všech malých obcí v okolí těchto měst s výhledem na několik desítek let.

Vybudovat bychom chtěli i kanalizaci v obci Horní Třešňovec s napojením na stávající čistírnu odpadních vod v Lanškrouně. Předpokládané finanční náklady výše uvedených projektů činí cca 250 mil. Kč bez DPH.

V ekonomické oblasti se VAK postupně modernizuje a elektronizuje. Zálohový způsob úhrady faktur prostřednictvím SIPA nebo trvalých příkazů již zvolilo více než 85 % a elektronické faktury akceptuje téměř 50 % zásobovaných domácností. Výhody jsou oboustranné - VAK šetří provozní náklady spojené s administrací a poštovním, odběratelé šetří svůj čas a zároveň tím zrovnoměrní rodinné výdaje. Navíc doklady posílané v elektronické podobě přispívají k ochraně životního prostředí.

Cena „vody“ vždycky byla a bude sledovaným tématem, přitom voda z kohoutku je mnohonásobně levnější než kterákoliv jiná tekutina, balené vody nevyjímaje. Při průměrné spotřebě 100 litrů/os./den, nás vodné včetně stočného stojí cca 8 Kč vč. DPH/os./den. V rodinném rozpočtu tvoří v průměru méně než 2 % z celkových výdajů, což je nejméně ze všech energií.

Závěrem si dovoluji popřát všem odběratelům vody dodávané společností VAK osvěžující zážitek při její konzumaci a hlavně mnoho zdraví.

Jablónné nad Orlicí 4. 12. 2017.

*Bohuslav Vaňous v. r.,
ředitel společnosti*

OTEVÍRACÍ DOBY V PRODEJNĚ A HOSPODĚ

Otevírací doba v místní prodejně Hruška s platností od 8. 1. 2018.

Pondělí	7.00 - 12.00	13.30 - 17.00
Úterý	7.00 - 12.00	
Středa	7.00 - 12.00	13.30 - 17.00
Čtvrtek	7.00 - 12.00	
Pátek	7.00 - 12.00	13.30 - 17.00
Sobota	7.00 - 10.00	
Neděle	zavřeno	

Otevírací doba v Obecní hospodě

Pondělí	zavřeno
Úterý	zavřeno
Středa	zavřeno
Čtvrtek	17.00 - 21.30
Pátek	17.00 - 22.30
Sobota	17.00 - 22.30
Neděle	zavřeno

Platnost otevírací doby je pro zimní období a jaro.

V případě potřeby akcí, lze dohodnout s paní Padrtkovou na tel.: 739038493.

STOPEM PO SKANDINÁVII

Třem týdnům, které jsme s přítelem Vaškem strávili v severských zemích, se dodnes zdráháme říkat dovolená. Tři týdny spaní ve stanu, stopování, tahání krosen o polovině vlastní váhy a chudého jídelníčku (ráno vločky, v poledne půl konzervy tuňáka, večer instantní polévka) jsme nakonec pojmenovali Dobrodružství.

Byla půlka srpna, brácha se ženil, a my odlétali čtyři dny po svatbě, takže na přípravu naší cesty nebyl ani čas, ani myšlenky. Měli jsme jen velmi hrubou představu o trase, ještě hrubší o jídle a vůbec žádnou o tom, co budeme dělat, když nám lidi nebudou zastavovat. Takhle (ne)připravení jsme 23. srpna odletěli do Helsinek. Naše nepřipravenost o sobě dala vědět hned na letišti, když jsme zjistili, že ve Finsku je hodinový posun. To jsme do té doby nevěděli. Naštěstí tohle bylo téměř největší překvapení celé cesty.

Plán byl prostopovat se Finskem na sever, navštívit národní park Oulanka, tam odtud už na norský Nordkapp, což je nejsevernější místo pevninské Evropy, a potom se prostopovat Norskem na jih a do Osla. Jak to tak ale bývá, plány se málokdy dodrží.

A co nás tedy na naší cestě potkalo? Jako první nás ve městě Tampere potkal můj známý. Společně jsme se potom večer potkali s několika pivama. No a ráno jsme se potkali s pěknou kocovinou. V její společnosti proběhl náš první den stopování.

Postupně jsme se prokousávali Finskem směrem na sever. Ve městě Kajaani se nám povedl první z našich majstrštyků. Nabrala nás slečna, která jela do Muonia. Co na tom, že Oulanka, náš původní cíl, je u ruských hranic a Muonio u švédských. Jízda s ní znamenala posun 600 km, to se neodmítá.

S Vaškem a Petrim vychutnáváme pivo a výhled na Tampere.

U jezera hledáme místo na spaní.

Otevřená chata Mustavaara

Norské Lofoty

Překročili jsme tak polární kruh, viděli první soby a přejeli z léta do podzimu. Následující noc proběhlo i rozhodnutí, že na Nordkapp nepojedeme. Byla to naše první noc za polárním kruhem a budili jsme se zimou. Nordkapp byl dalších 500 km na sever a na přelomu srpna a září jsme na to se stanem prostě vybavení nebyli.

Místo toho jsme si udělali túru do národního parku Pallas-Yllas a přespali v otevřené turistické chatě. Některé jsou totiž zdarma a naše vyvolená byla jedna z nich. Téměř po týdnu jsme spali v teple. S Finskem jsme se rozloučili následující den, kempem v Kilpisjärvi, kde měli v ceně saunu s výhledem na hory.

Finská krajina jsou jen jezera a lesy, po týdnu to člověka už přestane bavit. Norsko Vás ale je schopné každý den překvapit něčím jiným. Naším prvním cílem byly Lofoty, hornaté ostrovy trčící od pevniny do Atlantiku. Strávili jsme na nich příjemné tři dny, spolu s Američanem Jamesem, který přijel fotografovat polární záři. Neměli jsme ale štěstí na jasnou oblohu. Na polární záři se tedy budeme muset ještě vrátit. Na Lofotech nás taky svezl jeden z nejlepších řidičů. Měl totiž obytný vůz (to byl náš sen se jím svézt) v něm fenku Ariu a když nás vyložil, dal nám každému plechovku piva.

Náš další cíl byl národní park Rago. Vašek tam už byl, šli jsme tedy najisto k další otevřené chatě. Ragu se říká nejsevernější český park. Z neznámých důvodů je u Čechů vážně oblíben a v deníku chaty se vede „počítadlo Čechů“. Mé číslo bylo 1392. V Ragu jsme strávili krásné 3 odpočinkové dny.

Ty utekly jako voda a než jsme se nadáli, stáli jsme opět u silnice a před sebou měli 700 km stopování do Trondheimu. A znovu se nám podařil majstrštyk. Hned napoprvé jsme chytlí pána, který jel až do Trondheimu. Sice jsme dojeli až kolem půlnoci a museli rozbít stan v křoví v parku uprostřed města (i když Vaškova navigace nás nejdříve dovedla na hřbitov), ale ušetřili jsme spoustu času.

Naše foto na Trolltunze.

Po prohlídce Trondheimu jsme už měli v plánu jen zastavit se na turisticky vykřičené Trolltunze. Dojeli jsme tam během 3 dnů s pomocí dalších 9 řidičů. Trolltunga pro nás ale byla zklamáním. Byli jsme tam v sobotu a měli pocit, že tam s námi bylo půl Asie. Nehledě na odporně předražený autobus na parkovišti, kde začíná stezka.

Když jsme se vrátili dolů do města, chtěla jsem koupit dvě plechovky piva. Chlapec u pokladny mi ale s úsměvem jak z reklamy sdělil, že mi pivo prodat nemůže, jelikož už minula šestá hodina večerní. No dobře. Druhý den jsme spali v kempu, kde byli moc milí majitelé a na recepci prodávali všechno možné, včetně piva. Když jsem se ale ptala na cenu, vysvětlili mi, že nemohou fungovat jako obchod, ale jako pohostinství, tudíž pivo bylo drahé a museli bychom ho vypít přímo tam. Ani tam to tedy nevyšlo. Další den byly v Norsku volby. To si pivo také nekoupíte. Těsně před odjezdem na letiště to ale vyšlo. Hallelujah, konec dobrý, všechno dobré!

Šťastné cestování i vám přeje

Bára Olivová

CESTA K BOŽÍMU DARU

Kdesi jsem četl o čtyřleté holčičce, které se narodil bráška a ona s ním chtěla zůstat na chvíli úplně sama. Rodiče vůbec nerozuměli, proč to chce. Neublíží mu? Chovala se však k maličkému moc hezky a když stále více naléhala, nakonec svolili a tajně sledovali, co se bude dít. Děvčátko přišlo k bráškovi, naklonilo se k jeho tvářičce a tiše se ptalo: „Bráško, řekni mi, jaký je Bůh. Už to začínám zapomínat.“

Všechny děti to zajímá. Na pochodu životem stále potkávám rozcestníky, ukazatele a značky, které k němu směřují... Tak jaký je Bůh? Často o tom musím přemýšlet.

Čas od času se proto vydám na pomyslný pátrací výlet, abych se o něm něco dozvěděl. Alespoň trošku. Tentokrát jdu v čase svátečním.

Vím, že strom se pozná po ovoci, mistr podle díla a že malíře najdu v jeho obraze... Člověk je obraz Boží. Proto na rozcestí zahybám k jeho galerii, přímo k jeho obrazům, tedy k obrazům lidí. Hned u prvního obrazu jsem zmaten. Je to spíše karikatura: „Žena, která se modlí“. Její příběh je vystižen výrokem: „Modlila jsem se k Bohu, aby mi dal hodného manžela a dostala jsem ho. On se nemodlil, a tak má, co má.“ Přebírám si to. V jejím příběhu cítím energii, cílevědomost, zkrátka výrazný tah na bránu.

Jdu k dalšímu obrazu. Jmenuje se „Hrbáč“. Jeho příběh mě obzvlášť zaujal. Člověk malý, ani trochu pohledný a ještě ke všemu hrbatý. Jel navštívit svého obchodního partnera, který měl moc hezkou dceru. Beznadějně se do ní zamiloval, ale svým nešťastným zjevem ji odpuzoval. Nechtěla s ním vůbec mluvit. Nechtěla se na něj ani podívat. Než hrbáč svoji návštěvu ukončil, pokusil se ještě jednou o rozhovor, aby se jí dvořil. Byla andělsky krásná, ale vůbec nereagovala. Nakonec se nesměle zeptal: „Věříš, že se manželství uzavírá v nebi?“ A uslyšel: „Ano, a ty?“ Oči při tom nezvedla. Hrbáč pokračoval: „Pokaždé, když se narodí chlapec, Pánbůh v nebi

oznámí, které děvče si vezme za ženu. Když jsem se narodil já, taky mi určil nevěstu, ale dodal, že bude mít hrb. Zakřičel jsem: „Bože, hrbatá žena, to by byla tragédie. Prosím, dej ten hrb mně a ona ať je krásná.“ Podívala se mu do očí s pohnutím, jako by si na něco vzpoměla. Pak vstala a podala mu ruku. Později se vzali a byla mu oddanou ženou. - Toto se skutečně kdysi stalo. Přebírám si to. V jeho příběhu cítím strašlivou moc lásky.

Dále můj pomyslný výlet pokračuje podle ukazatele „etnografie“. Přivádí mě k vyprávění o jednom přírodním národu. Indiáni Pueblové z Nového Mexika. V horách na planinách si stavějí čtverhranné domy, semknuté k sobě a naskládané nad sebou. Až pět pater obydlí. Nahoře rovné pochozí střechy, ke každé střeše žebřík. Denně tráví na svých střechách mnoho času, ponoření do podívané na putující slunce. Synové Otce Slunce. Pomáhají svým náboženstvím svému Otci, aby denně stoupal po nebesích. Smysl cítí v tom, že tím nejen pro sebe, ale pro celý svět zajišťují, aby Slunce nepřestalo vycházet a nenastala věčná noc. Jejich život tím dostává hluboký smysl, je přímo kosmologicky smysluplný, pomáhají přece svému Otci v jeho denním vzestupu a sestupu. - Jakkoli je takové počínání naivní, nutí mě to přemýšlet o smyslu života, přemýšlet o mém vlastním sebezdůvodnění, o svém vlastním (ne?) sobeckém důvodu pro život.

A možná mi trochu na tomto výletě začíná svítat: Jako člověk potřebuje Boha, potřebuje i Bůh člověka. Vždyť čím by byla hudba bez posluchače, kniha bez čtenáře, čím by byla krása bez obdivu, film bez diváka, kuchařské

Obydlí Pueblů

umění bez labužníka... A cítím, že teprve posluchač dává smysl hudbě, divák filmu, čtenář knize, že teprve obdivem žije krása atd... Vidím, že skladatel, autor i herec zbožňují vnímavou duši, pro kterou tvoří a že ji ke svému životu potřebují stejně jako milý potřebuje milou, protože se vzájemně elektrizují, rozsvěcují, až úplně září... A chápu, že jedno je spolu s druhým propojeno, protože samo o sobě bez druhého přestává existovat a zaniká, neboť přestává dávat smysl. Žasnu a v duchu si říkám: Takže „On“ mě ke svému životu potřebuje.

Doprovod slunce

Začínám tušit souvislost, že i život každého jediného človíčka může být kosmologicky smysluplný, tak důležitý, aby „Slunce“ každý den znovu vycházelo a aby nikdy nenastala věčná noc. Když dítě rozbalí dárek od rodičů a září mu oči a jde si s tím dárkem hrát, až při tom na všechno kolem zapomene, rodiče jsou šťastní. A nechtějí, aby děcko za to jakkoli platilo, to by už byl výměnný obchod. S láskou se nekšeftuje.

Jako lidské bytosti jsme nedostali život omylem, nebo na dluh, ale darem a sudičky nám k němu ještě každému přibalily nějaký ten talent. A tak jsem po dnešním pátracím výletu k „Božímu Daru“ pochopil, že dokud budou existovat šťastní lidé, kteří se ze života radují, kterým žití chutná, kteří jsou tvořiví a obohacují druhé, že dokud takové bytosti budou bydlet pod sluncem, „Slunce“ bude stále vycházet a „věčná noc“ nikdy nenastane.

Na okraj poznámka pro ty, kteří o Bohu nepřemýšlí: To nevádí. Jak s oblibou říkával profesor psychologie C. G. Jung: „Ať vzýván či nevzýván, Bůh je přítomen“.

Budte šťastní

přeje Otto Robenek

OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ

Konec srandy

Tak jako vždy, na poslední chvíli dopisují svůj obvyklý příspěvek do zpravodaje, když tu uprostřed tvůrčí inspirace zvonek a do domu nám jako velká voda vtrhla stížnost. A je po příspěvku. Já teda čekal, že jednou to přijde a bude se srandou konec. Teď však musím vysvětlit svým dcerám, že jim zabiju jejich kamaráda, tak se nedivte, že mi není do smíchu.

Nevím, jaká pověstná poslední kapka spustila tuto událost, tři roky chováme se slepicemi i kohouta a nikdo si nestěžoval. A teď najednou v lednu bác ho, kategorický požadavek na likvidaci samce kura domácího. Slepice prý kohouta nepotřebují (jde ovšem o značně antropocentrický pohled na věc) a jestli chceme kuřátka (ano chceme a každý rok), tak si je máme koupit jako ostatní. Pak se samozřejmě nabízí, že kvůli vejcím nepotřebujeme vlastně ani ty slepice.

Co já se tomu troubovi nadomlouval. To si nemůžeš kokrhát přes den? Ne, prej v půl čtvrtý ráno je to tradice. Přistěhovali jsme se na vesnici z města, tak nevím. Volal jsem i do poradny, jestli to není nějaká vada, jestli se to třeba nedá léčit. Kokrhání prý není vada, je to vlastnost. Tak to vypadá na troubu. No vidíte to a já si naivně myslel, že kokrhání kohouta, kdákání slepic, kejhání hus, štěkání psa, vrčení traktoru tak nějak na vesnici patří. No jo, to jsou ty romantické představy o životě na vsi.

Kohout není pro nás hospodářské zvíře, spíš je to svého druhu mazlíček. Nic naplat Tomáši, máš to za pár.

Moc se mi do zabíjení nechce, aby pak třeba děti neřikaly: „Toho rána byl otec poněkud neklidný“. Tak si říkám, jestli by se nenašel někdo, kdo by Tomáše koupil za cenu v místě obvyklou plus bonbóny pro plačící děti. Protože já než se odhodlám, tak je léto a otevřená okna...

Nejlépe by bylo provést to o Masopustu, dětem řekneme, že nám kohouta čmajzla cikánka - trochu nekorektní, ale poučné.

Tak dnes už vím, že drůbež je na vesnici pasé, stejně jako zajíci. Myslím, že jsem na to přišel. Pořídím si na zahradu včely a bude klid. Jsou užitečné a hlavně tiché.

Za každou dobrou radu vám je vděčný Míra Míkovec.

Svatováclavský výlet

DIVADLO JEŽIBABY Z BABÍNA

Kalendář akcí 1. pololetí 2018

Leden 1. 1. 2018	Novoroční vycházka	Obec + spolky
Leden 6. 1. 2018	Tříkrálová koleda	SDH
Leden 19. 1. 2018	Hasičský ples	SDH
Únor 3. 2. 2018	Masopust	SLT
Únor 16. 2. 2018	Sousedský retro ples	SLT
Březen 4. 3. 2018	Divadlo Ježibaby z Babína	SLT
Březen 8. 3. 2018	MDŽ	SK
Březen 9. 3. 2018	Veřejné zasedání zastupitelstva	Obec
Březen 17. 3. 2018	Dětský karneval	SDH
Duben 30. 4. 2018	Pálení čarodějnic	Mládež + SDH
Květen	Turistická vycházka	SK
Červen	Dětský den	SDH + DK
Červen 8. 6. 2018	Veřejné zasedání zastupitelstva	Obec
Červen	Oslava 90 let SDH	SDH
Červenec 5. 7. 2018	Cyrilometodějský den řemesel	Obec + spolky

Vysvětlivky: SDH - Sbor dobrovolných hasičů

SK - Seniorský klub

DK - Dámský klub

SLT - Spolek lidových tradic

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu.
Změna programu vyhrazena.

Vydává: Obec Oucmanice.

Redakční rada: Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.

Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.

Vydáno: leden 2018, nákladem 120 ks.

Obálku navrhl: Č. Karpíšek.

Tisk: G-tisk Vysoké Mýto.

